

EESTI REEKVIEMID

CYRILLUS KREEK

EDUARD TUBIN

N 14.06 kl 18 Estonia kontserdisaal

2018

K 14. juuni kell 18 Estonia kontserdisaal
Kontsert küüditamise aastapäeval

EESTI REEKVIEMID

Eesti Rahvusmeeskoor
Rahvusoper Estonia poistekoor
(koormeistrid Hirvo Surva, Maret Alango, Mariliis Kreintaal)
Tartu poistekoor *(koormeistrid Annelii Traks ja Undel Kokk)*
Uue Tänavaga Orkester *(kontsertmeister Maria Goršenina)*

Iris Oja *(metsosopran)*
Indrek Vau *(trompet)*
Anto Õnnis ja Kristjan Mäeots *(löökpillid)*
Piret Aidulo *(orel)*

Dirigendid **Mikk Üleoja ja Kaspar Mänd**

Koostöös Eesti Meestelauluseltsiga

Cyrrillus Kreek (1889–1962)

Reekviem c-moll (1927)

Tekst: eesti keeles, Georg Schultz-Bertrami tõlge Wolfgang Amadeus Mozarti reekviemi tekstist

- 1. Introitus**
- 2. Dies irae**
- 3. Recordare**
- 4. Oro supplex**
- 5. Domine Jesu**
- 6. Hostias**
- 7. Sanctus**
- 8. Agnus Dei**

Rahvusoper Estonia poistekoor, Tartu poistekoor,
Uue Tänav Orkester

Dirigent Kaspar Mänd

Vaheaeg

Eduard Tubin (1905–1982)

“Reekviem langenud sõduritele” ETW 25 (1950/1979)

Tekst: Henrik Visnapuu ja Marie Under

- 1. “Ole tervitet, tervitet”**
- 2. “Sõduri matus”**
- 3. “Sõduri ema”**
- 4. “Sireli, sireli”**
- 5. “Ole tervitet, tervitet”**

Eesti Rahvusmeeskoor, Iris Oja (*metsosopran*), Indrek Vau (*trompet*),
Anto Õnnis, Kristjan Mäeots (*löökpillid*), Piret Aidulo (*orel*)

Dirigent Mikk Üleoja

Eduard Tubina nimi ilmus eesti muusikamaastikule 1920. aastate teisel poolel. Tema haridusteed tähistavad õpingud Tartu Õpetajate Seminaris ja Tartu Kõrgemas Muusikakoolis Heino Elleri kompositsiooniklassis. Järgnevalt töötas ta dirigendina Vanemuise teatri juures ning mitmete kooride ees (Tartu Meestelaulu Seltsi Koor, Estonia Muusikaosakonna Segakoor). Teise maailmasõja lõpu eel, 1944. aastal põgenes Tubin sarnaselt mitmete teiste eesti kultuuritegelastega Nõukogude okupatsiooni eest Rootsi, jätkates muusikakirjutamisega paguluses. Tema looming on omamoodi sillaks sõjaeelse modernismi ja kaasaja Euroopa muusikalise väljenduslaadi vahel. Tubina muusikaline pärand on ulatuslik ja žanriliselt väga mitmekesine, ulatudes sümfooniatest, instrumentaalkontsertidest ja lavateostest kammermuusika ja rahvaviisitöötlusteni. Helilooja huvi koorilaulu žanri vastu tekkis loomuliku jätkuna tema tegevusele koorijuhina. Dirigendina tundis ta hästi nii orkestri- kui ka koorispetsiifikat, mis avaldub selgesti ka tema sellealases loomingus. Kõige rikkalikuma osa Tubina koorimuusika hulgas moodustavad meeskoorilaulud, millest mitmed on helilooja hiljem seadnud segakoorile.

Tubina tähtsaim vokaalsuurteos “Reekviem langenud sõduritele” meeskoorile, aldile, orelile ja löökpillidele valmis pea 30 aastat pärast esialgse idee tekkimist ja tuli esiettekandele 17. mail 1981 Stockholmis autori juhatusel – see oli üldse viimane kord, kui Tubin dirigeeris. 1979. aastal antud intervjuus tunnistas Tubin, et kirjutas selle teose RAMile, ning andis partituuri üle koori kunstilisele juhile Gustav Ernesaksale. Esiettekanne Eestis sai võimalikuks siiski alles 1989. aastal, kuna nii helilooja kui ka mõlemad tekstiautorid (Henrik Visnapuu ja Marie Under) olid pagulased ning nõukogude ideoloogiaaparaadi arvates peeti teoses meeles ka “valel poolel” sõdinud sõdureid. See on tõsine ja dramaatiline, ent samas väga intiimne teos. Tubin, kes oli kogenud kahe maailmasõja koledusi, pühendas reekviemi kõigi mõttetult hukkunud sõdurite mälestuseks.

Cyrrillus Kreek on üks mõjukamaid rahvusliku helikeele kujundajaid ja tähtsamaid uuendajaid eesti koorimuusikas. Sündinud Ridalas, sai ta hariduse Haapsalus ja Peterburi konservatooriumis, kus õppis trombooni ja kompositsiooni (1908–1916). Ta elas pea terve elu Haapsalus, töötas muusikaõpetajana gümnaasiumides ja seminarides ning oli Tallinna konservatooriumis muusikateoreetiliste ainete õppejõud.

Kreegi elutöö moodustavad kolm lahutamatu ja üksteist täiendavat tegevust – rahvamuusika kogumine ja uurimine, õpetajatöö ning helilooming. Heliloojana iseloomustab teda vokaalist lähtuv muusikaline mõtlemine, mis ei avaldu mitte üksnes tema mahukas kooriloomingus, vaid ka instrumentaalteostes.

Autori loomingu väljapaistvaima oopusena tõuseb esile reekviem c-moll, mis on ühtlasi Eesti muusikaloo esimene teos antud žanris. On arvatud, et selle kirjutamise ajendiks võis olla Kreegi lähedase sõbra Peeter Süda varajane surm 1920. aastal ning soov ellu viia tema algusjärku jäänud kavatsus reekviemi komponeerimiseks (Süda jõudis kirja panna vaid kahe osa algustaktid).

Kreek alustas teose visandamist 1925. aasta sügisel ja pani partituurile punkti 27. septembril 1927. Reekviemi esiettekanne toimus 20. oktoobril 1929 Estonia kontserdisaalis EMO segakoori ja Estonia sümfooniaorkestri esituses Juhan Aaviku juhatusel. Komponisti eluajal kõlas teos kokku kaheksa korda, sealhulgas kümnenda üldlaulupeo raames 25. juunil 1933 Kaarli kirikus. Viimast korda kuulis Kreek oma suurteost 18. veebruaril 1940, kui Estonia kontserdisaalis tähistati helilooja 50 aasta juubelit. Alates 1968. aastast taasavastati reekviem Alfred Karindi ja Roman Matsovi eestvedamisel, hiljem on teost dirigeerinud Peeter Lilje, Arvo Volmer, Olari Elts, Tõnu Kaljuste jt.

Teose aluseks on eestikeelne tekst, mille tegi Mozarti reekviemi põhjal baltisaksa literaat Georg Julius von Schultz-Bertram (1808–1875). Siiski pole autor ettekandel välistanud ka ladina keelt, mille ta on teose kahte tervikkäsikirja sisse märkinud. Sel kujul esitati teost just Nõukogude perioodil, mil ladinakeelse teksti kasutamine oli toleaeegse ideoloogiasektori vältimatu tingimus reekviemi ettekandeloole saamiseks. Eestikeelsena kõlas teos taas 3. detsembril 1989, helilooja 100. sünniaastapäeval Arvo Volmeri dirigeerimisel.

See ligi 40-minutiline suurvorm on kirjutatud segakoorile ja orkestrile ning koosneb kaheksast osast, järgides oma ülesehituselt põhijoontes liturgilise surnutemissa (*missa pro defunctis*) struktuuri. Kreek on siia isikupärasel moel kokku liitnud ja edasi arendanud erinevaist allikatest pärinevad muusikalised mõtted, componeerides teose, mille iseloomustamiseks on loomisajast tänaseni pea kõik seda käsitlenud kirjutajad kasutatud epiteete rahvuslik, eestilik ja tasakaalustatud või vaoshoitud. Eduard Tubin, kes pärast helilooja surma 1962. aastal võrdles tema reekviemi teiste sama žanri töödega, kirjutas: “Maailma literatuuris leidub küll dramaatiliselt jõulisemaid, väljendusabinõude poolest efektsemaid, kompositsioonitehniliste võtete kasutamislaadilt virtuooslikumaid, usulistele traditsioonidele sisult lähemalseisvaid reekvieme [...], kuid ei leidu sügavamalt läbitunnetatud, suurema seesmise soojuse ja hardumusega – ent siiski rangelt tasakaalus – kirjutatud samalaadilist teost, kui seda on Kreegi reekviem.”

Iris Oja on vabakutseline laulja ja koormeister. Olles magistrikraadiga ooperilaulja, meeldib talle siiski väga laulda koos ansamblite ja väiksemate kooridega, uurida erinevate muusikute häälte ja isiksuste vahelisi muusikalisi suhteid.

Iris Ojal on pikaajaline loominguuline side Paul Hillieriga. Ta kuulub Hillieri juhitava rahvusvahelise vokaalansambli Theatre Of Voices kosseisu ning on tegev tema mitmetes koorides nii laulja kui ka koormeisterina. Peale selle on ta laulja omanäolises eesti uue muusika ansambelis Resonabilis, teeb tihedat koostööd eesti ansamblitega

YXUS, u: ja UMA ning Portugali ansambliga Remix. Iris Oja on olnud Eesti Filharmoonia Kammerkoori laulja ja solist (2000–2011). Lisaks erinevatele ansamblikooslustele annab Iris Oja ka soolokontserte ning on tunnustatud suurvormisolist. Ta on salvestanud mitmeid sooloplaate ning osalenud paljudel koorisalvestustel.

Kuigi Iris Ojale meeldib laulda võimalikult erinevate ajastute muusikat, on ta enim tuntud oma kaasaegse muusika tõlgenduste poolest. Lisaks mitmetele välismaistele loojatele on pea kõik Eesti nimekamad heliloojad kirjutanud talle lugusid, mida Iris on sageli ka salvestanud ja kontsertidel esitanud.

Eesti trompetist **Indrek Vau** alustas muusikaõpinguid 1980. aastal Tallinna Lastemuusikakoolis Peep Zingi käe all ja jätkas Tallinna Muusikakeskkoolis (1986–1990). Ta on omandanud trompeti erialal magistrikraadi Sibeliuse Akadeemias prof Jouko Harjanne juhendamisel (2001) ning täiendanud end Stephen Burnsi ja Eric Aubier' meistrkursustel. 1986. aastal võitis Indrek Vau Eesti vabariiklikul puhk- ja löökpillimängijate konkursil diplomi ning 1990. aastal jõudis konkurssfestivalil Con Brio finaali. 1994. aastal Kölnis aset leidnud

rahvusvahelisel trompetistide konkursil jagas ta II–III kohta.

1990. aastast asus Vau tööle Eesti Riiklikku Sümfooniaorkestrisse ja on

olnud alates 1993. aastast (vaheajaga 1996–2000) orkestri trompetirühma kontsertmeister. Ta on osalenud mitmete välisorkestrite töös, sh Sibeliuse Akadeemia sümfooniaorkestris, Tapiola Sinfoniettas, Soome Raadio sümfooniaorkestris ja Turu Linnaorkestris. Aastast 2000 on Vau Eesti Muusika ja Teatriakadeemia õppejõud (aastast 2011 dotsent).

Solistina orkestri ees debüteeris Vau 1991. aastal. Tema mitmekülgsesse repertuaari kuulub tänaseks enamik klassikalistest trompetikontsertidest, samuti mitmed 20. sajandi meistriteosed. Ta on esinenud ERSO, Tallinna Kammerorkestri, Läti Rahvusliku Sümfooniaorkestri, Moskva Novaja Opera orkestri, Hortus Musicuse Akadeemilise Orkestri, Tallinna Barokkorkestri jpt orkestrite ees.

Vau on osalenud eesti kontserdielus aktiivselt ka kammermuusikuna. Ta on olnud mitmete uudisteoste tellija ja esmaesitaja Eestis ning salvestanud Eesti Rahvusringhäälingus suurema osa eesti heliloojate trompetile kirjutatud teostest. Indrek Vaule on omistatud Eesti Kultuurkapitali interpreedi aastapremia (2008) ning Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapremia silmapaistva solistitöö ja eesti muusika salvestamise eest (2017).

Vau esitab oma soolorepertuaari peamiselt pillifirma Bach-Spada trompetitel ja vanamuusikat Francis Tomes'i meistripillidel, mis on 1746. aastast pärineva Johann Leonhard Ehe II naturaaltrompeti koopiad.

Anto Õnnis on lõpetanud Eesti Muusika ja Teatriakadeemia löökpillide erialal ja õppinud Hollandis Groningenis ja Soomes Sibeliuse Akadeemias. Alates 1997. aastast töötab ta Rahvusoper Estonia sümfooniaorkestris löökpillimängijana.

Anto Õnnis on löökpilliansambli PaukenFest asutajaliige. Lisaks on ta osalenud paljude orkestrite ja kammerkoosseisude töös, sh ERSO, Tallinna Kammerorkester ja NYJD Ensemble. Löökpillisolistina on ta teinud koostööd paljude eesti heliloojatega, nende seas Arvo Pärt, Jüri Reinvere, Toivo Tulev, Helena Tulve,

Mirjam Tally. Samuti on Anto Õnnis üles astunud paljudes kammerkoosseisudes. Tegutsedes aktiivselt ka lauljana, on ta Vox Clamantise ja Hortus Musicuse liige ning osalenud mainekatel festivalidel üle maailma ja astunud üles ka barokk-suurvormide solistina nii Eesti kui ka mujal.

Kristjan Mäeots on õppinud löökpile Tallinna Muusikakeskkoolis Rein Roosi käe all (1977–1988) ja Eesti Muusikaakadeemias Kalju Terasmaa klassis (1988–1993). Ajavahemikul 1990–2018 töötas ta löökpillimängijana Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris. Kristjan Mäeots on kaasa teinud enamiku Eesti kammer-, puhkpilli- ja sümfooniaorkestrite kontserditegevuses, samuti on ta mänginud rokkansamblites Velikije Luki, The Anachrones, Vennaskond ja Sulliwan Unplugged.

Avinurme Puhkpilliorkestri tellimusel on ta kirjutanud piduliku bravuurmarsi

“Konfiguratsioonide võidukäik” ja programmilise valsi “Avijõe kallastel”.

Piret Aidulo on orelikunstnik, koorijuht ja pedagoog. Ta annab soolokontserte, osaleb kammeransamblites ja orkestrite koosseisus, nagu ERSO, RO Estonia sümfooniaorkester, Tallinna Kammerorkester jt, ning on mänginud ka Läti Rahvusliku Sümfooniaorkestri (Gubaidulina “Johannese passioon”), Peterburi Filharmonia Sümfooniaorkestri (Tobiase “Joonase läheta mine” ja Mahleri 8. sümfoonia) ja Luzerni festivaliorkestriga (Gubaidulina teosed).

Ta on teinud koostööd nimekate vokaal- ja instrumentaalsolistide ning kooridega:

Ain Anger, Jaakko Ryhänen, Indrek Vau,

Heli Veskus, Nadja Kurem, Aare Saal, Kristel Pärtna, Niina Murdvee, Eesti Rahvusmeeskoor, Eesti Filharmonia Kammerkoor, Bosporuse puhkpillikvintett jpt. Piret Aidulo on korduvalt osalenud Tallinna, Pärnu ja Jalta orelifestivalidel, samuti Visby orelinädalal, festivalidel Istanbulis (2015), Ateenas ja Maltal (2016), Kokkola Orelisafaril (2017) ning mänginud kaasa paljudes salvestusprojektides. Pikaajalises koostöös Moskva vanamuusikaansambliga Da camera e da chiesa on antud korduvalt kontserte nii Eestis kui ka Moskvast.

1989. aastast on Piret Aidulo organist Tallinna Kaarli kirikus, kus asub ka eesti suurim orel (Walcker/1923). Alates 1991 on ta seal lisaks ametis

muusikajuhina ning 2013. aasta märtsist ka osaajaga organist Tallinna toomkirikus.

Lõppeval hooajal 73. sünnipäeva tähistanud **Eesti Rahvusmeeskoori** asutas Eesti koorimuusika suurkuju, dirigent ja helilooja Gustav Ernesaks. Algselt *a cappella* teoseid esitanud meeskoor on kasvanud kogu maailmas tuntud professionaalseks kollektiiviks, mille tegevuses on tähelepanuväärne osa suurvormide ettekannetel.

Koor salvestab regulaarselt Eesti Rahvusringhäälingule, koostööd on tehtud ka firmadega Deutsche Grammophon, Sony, Finlandia, Alba Records, GB Records, Virgin Classics ja Aurora.

2004. aastal võitis Rahvusmeeskoor koorimuusika kategoorias Eesti esimese Grammy (Sibeliuse kantaatide salvestus firmale *Virgin Classics*, kaastegevad tütarlastekoor Ellerhein, ERSO ja dirigent Paavo Järvi). Viimase viie aastaga on valminud neli CD-plaati, nende seas Galina Grigorjeva autoriplaat "In paradisum", mis pälvis 2015. aastal Eesti muusikaauhindade galal parima klassikaalbumi tiitli. Värskeim album ilmus Aurora märgi all ning sisaldab norra helilooja Henrik Ødegaardi loomingut. Ilmumist ootab plaat itaalia heliloojate Giovanni Bonato ja Giovanni Gabrieli teostega.

Alates hooajast 2011/2012 on koori kunstiline juht ja peadirigent Mikk Üleoja. Eelnevatel aastakümnetel on koori juhitanud Harald Uiho, Uno Järvela, Olev Oja, Kuno Areng, Ants Üleoja, Ants Soots, Kaspars Putniņš jt. Rahvusmeeskoori repertuaar ulatub renessansist 21. sajandi muusikani. Eesti heliloojate kõrval on koorile muusikat loonud sellised maailmanimed, nagu Dmitri Šostakovitš, Otar Taktakišvili, Gavin Bryars ja Giovanni Bonato.

Eesti Rahvusmeeskoor on oma pika ajaloo jooksul andnud üle 6500 kontserdi kõikjal Eestis, endise Nõukogude Liidu suuremates keskustes ning mitmel pool Euroopas, Iisraelis, Ameerika Ühendriikides, Kanadas, Hiinas ja Singapuris.

Hooaja 2017/2018 väliskontserdid on toimunud EV 100 initsiatiivil. Septembris lauldi EV eesistumise kultuuriprogrammi avakontserdil Brüsselis Henry le Bœuf' kontserdisaalis Bozari keskuses, detsembris Soome Vabariigi 100. sünnipäeva kontserdil Helsingi Muusikitalos ning jaanuaris Klaipeda kontserdimajas, Kaunase Filharmoonia saalis ja Leedu Filharmoonia saalis Vilniuses. Aprillis käis koor kontserditurneel Aasias, mille käigus anti kontserte Pekingi ülikoolis, Shanghai sümfooniaorkestri kontserdimajas, Hongkongi kultuurikeskuses ja linna kontserdisaalis (46. Hongkongi Arts Festivali lõppkontserdil) ning Singapuri võrratus Esplanade kontserdisaalis.

2015. aastal omistati Eesti Rahvusmeeskoorile ja Mikk Üleojale riiklik kultuuripreemia avalikkuse ette jõudnud väljapaistvate tööde eest.

Rahvusoper Estonia poistekoori asutas 1971. aastal prof Venno Laul Riikliku Akadeemilise Meeskoori poistekoorina, hiljem kandis see üle kümne aasta ka Eesti Poistekoori nime. Alates 1997. aastast kuulub koor Rahvusoper Estonia koosseisu ning 2001. aastal asus kunstilise juhi ja peadirigendina ametisse Hirvo Surva.

Rahvusoper Estonia poistekoor töötab kooristuudiona, millel on neli koosseisu: põhikoor, noormeestekoor ja kaks õppekoori: Jukud ja Juhanid. Põhikoor töötab klassikalise segakoori printsiibil ning häälemurde läbinud poisid jätkavad laulmist tenorite või bassidena ja liituvad ühtlasi ka noormeestekooriga.

Koori tegevuse peamised eesmärgid on eesti poistelaulu traditsioonide edendamine ja tutvustamine, lauljate vokaalsete ja muusikaliste oskuste arendamine ning nende vaimsete väärtushinnangute kujundamine. Erakordseks kogemuseks võimekatele laulupoistele on osalemine rahvus- ooperi lavastustes (Händeli “Rinaldo”, Puccini “Tosca” ja “Boheem”, Bizet’ “Carmen”, Mascagni “Talupoja au”, Leoncavallo “Pajatsid”, Tšaikovski “Pähklipureja”, Puuri “Pilvede värvid” jt). Ka noormeestekoor on laulnud väiksemaid rolle (Ripsi “Imelaps”, Wagneri “Parsifal”, Leigh’ “Mees La Manchast” jt).

Kooril on suuri teeneid eesti koorimuusika tutvustaja ja klassikalise muusika esitajana nii kodu- kui ka välismaal ning vaimustatud vastuvõtu osaliseks on saanud paljudes Euroopa riikides, Iisraelis, Kanadas, USAs, Austraalias, Jaapanis ja mujal.

2016. aasta veebruaris osaleti Tel Avivis toimunud MustonenFestil ja anti kümne päeva jooksul üheksa kontserti ning suvel toimus järjekordne Kanada–USA kontserdireis, kus põhiesinemised toimusid Torontos ja selle ümbruses eesti helilooja Roman Toi 100. sünnipäeva üritustel. Lisaks esineti edukalt Vancouveris, Seattle’is, Eugene’is, Portlandis ja San Franciscos.

2017. aasta detsembris jõudis lavalaudadele poistekoori oma muusikala- vastus, Andres Lemba “Kastanid tulest” (libreto Jaanus Vaiksoo, lavastaja Uku Uusberg).

Rahvusoper Estonia poistekoori auhinnati 2015. aastal Eesti Kooriühingu poolt aasta koori tiitliga.

Tartu Poistekoor loodi 1961. aastal dirigent Uno Uiga poolt. Koori õppe- baas on Tartu Karlova Kooli juures asuv koorikool, kuhu võetakse õpilasi

üle Tartu linna. Repertuaaris on eesti ja teiste rahvaste laulud, nüüdisaja kooriloomingu paremik ja maailmaklassika. Koor on osalenud mitmetes Vanemuise teatri muusikalavastustes ning teinud suurvormide ettekandmisel koostööd kutseliste sümfoonia- ja puhkpilliorkestritega. Kontserdireisid on viinud koori Lätti, Leetu, Bulgaariasse, Valgevenesse, Venemaale, Ukrainasse, Moldovasse, Kasahstani, Kõrgõstani, Usbekistani, Armeeni-
asse, Aserbaidžani, Gruusiasse, Poola, Slovakkiasse, Tšehhi, Saksamaale, Austriasse, Taani, Soome, Rootsi ja Iirimaale. Tartu Poistekoor on edukalt osa võtnud kolmeteistkümnest rahvusvahelisest koorikonkursist. Viimati osaleti XII rahvusvahelisel adventi- ja jõululaulude koorikonkursil Bratislavas, kus saavutati kulddiplom. Kultuuripäevade raames on koor esinenud Uppsalas, Lahtis, Helsingis, Stades ja Varssavis. Panuse eest kultuuriruumi omistas Eesti Kooriühing Tartu Poistekoorile 2010. aastal aasta koori tiitli. Dirigent Undel Kokk on Tartu Poistekoori juhatanud aastast 1974 ja Annelii Traks aastast 1992.

Uue Tänav Orkester alustas tegevust 2016. aastal. Orkestri tuumiku moodustavad valdavalt Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia tudengid ja vilistlased. Uue Tänav Orkestri esimene eesmärk oli esitada kõik Ludwig van Beethoveni üheksa sümfooniad. Koosseisu esimene avalik ülesastumine toimus 2016. aasta veebruaris ning esimese sarja viimane, üheksas kontsert toimus 2017. aasta aprillis Estonia kontserdisaalis. Sel hooajal on fookuses Mendelssohni sümfooniad, kuid lisaks sellele on repertuaaris palju ka 20. sajandi ja uuemat muusikat (Messiaen, Salonen, Tamberg, Kuulberg, Puur). Uue Tänav Orkester on koostööd teinud nii Eesti kui ka välismaa interpretidega. Orkestri ees on soleerinud Triin Ruubel, Peep Lassmann, Riivo Kallasmaa, Mati Turi, Tuuri Dede, Kädy Plaas-Kala, Tamar Nugis, Johan Randvere, Theodor Sink, Marten Altrov, Linda-Anette

Verte, Kärt Ruubel, Alec Frank-Gemmill ja Klara Woškowiak. Orkestri kunstiline juht ja eestvedaja on dirigent Kaspar Mänd.

Kaspar Mänd on lõpetanud Vanalinna Hariduskollegiumi ning muusikakooli oboe (õp Kalev Kuljus, Aleksander Hännikäinen) ja koorijuhtimise (õp Hirvo Surva) erialadel. 2012. aastal lõpetas ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kooridirigeerimise erialal (dots Hirvo Surva), õppides samas oboed (dots Nils Rõõmussaar) ning omandas 2014. aastal orkestridirigeerimises magistrikraadi (prof Paul Mägi). Ta on täiendanud end Pariisi Rahvuslikus Kõrgemas Muusika- ja Tantsukonservatooriumis prof Zsolt Nagy dirigeerimisklassis, osalenud Järvi Suveakadeemias (2009, 2011 ja

2013) ning Eri Klasi ja Risto Joosti meistrikursustel (2010). Aastal 2009 kutsus Kaspar Mänd kokku segakoori HUIK! ning oli aastail 2011–2014 kammerkoori Voces Musicales peadirigent. Ta on olnud segakooride dirigent 2014. aasta üldlaulupeol ning 2017. aasta noorte laulupeol. Aastatel 2013–16 tegutses ta Georg Otsa nimelise Tallinna Muusikakooli sümfooniaorkestri dirigendina. Aastal 2016 kutsus ta kokku Uue Tänava Orkestri, kellega koos esitati esimesel hooajal kõik Beethoveni sümfooniad. Alates 2014. aastast on Kaspar Mänd dirigent Rahvusooper Estonias.

Mikk Üleoja on lõpetanud 1997. aastal Eesti Muusikaakadeemia prof Ants Üleoja dirigeerimisklassis ja kaitsnud samas 2004. aastal muusikamagistrikraadi (juhendaja prof Toomas Siitan). Ta on laulnud Maailma Noortekooris (1989–1992), Eesti Rahvusmeeskooris (1994–1996), Eesti Filharmonia Kammerkooris (1996–2000) ja gregooriuse laulu ansambli Vox Clamantis (1998–2011).

Mikk Üleoja on olnud Püha Miikaeli poistekoori dirigent, kammerkoori Mattone ja Kaarli koguduse kontsertkoori peadirigent ning õpetanud dirigeerimist Viljandi

Kultuuriakadeemias. Aastatel 1998–2011 oli ta Eesti Filharmoonia Kammerkoori koormeister. Alates hooajast 2011/2012 on Mikk Üleoja Eesti Rahvusmeeskoori kunstiline juht ja peadirigent.

Mikk Üleoja dirigeerimisel on ilmunud kuus plaati, neist kaks – Galina Grigorjeva autoriplaat “In paradisum” ja äsja ilmunud Henrik Ødegaardi autoriplaat “Te lucis ante terminum” – on salvestatud Eesti Rahvusmeeskoriga. Eesti Filharmoonia Kammerkooriga salvestatud plaat “Luule, see ei tule tuulest” (2007) sai Eesti Kultuurkapitali 2007. aasta preemia ning salvestis nimetati aasta parimaks kooriplaadiks. Galina Grigorjeva autoriplaat “In paradisum” võitis 2015. aasta Eesti muusikaauhindade (EMA) jagamisel aasta klassikaalbumi tiitli.

SILBERAUTO

 Eesti
Kontsert
eestikontsert.ee